

oner Kr. Af dette Beløb er der jo i Virkeligheden indtil Dato kun udredet, saa vidt jeg erindrer, 1,440,000 Kr. Det viste sig altsaa meget snart, at man var gaaet ud fra urigtige Forudsætninger, da man vedtog Loven af 27de November 1863, med Hensyn til hvad vore vestindiske Kolonier formaagede at bære. I nogle Aar gik det taaleligt, men efterhaanden havde jo Forholdene baade paa St. Croix og paa St. Thomas stillet sig ugunstigere. Jeg skal nævne et Par Tal, der ville være ret oplysende. Paa St. Croix vare Indtægterne i det første Finansaar, i hvilket Loven af 1863 virkede, 190,549 Dollars. I det sidste Finansaar, for hvilket Regnskabet foreligger fuldstændig aflagt og revideret, nemlig 1888—89, vare Indtægterne 152,415 Dollars, med andre Ord altsaa en Nedgang i Indtægt af omtrent 40,000 Dollars, og det ikke derved, at Statter ere afstuffedede eller nedsatte, men ligesom paa Grund af, at Statterne ere indgaaede med mindre Beløb. Paa St. Croix beror den finansielle Stilling, baade den private økonomiske og Statskassens, jo i det væsentlige paa, hvad Sukkeravlen indbringer; en Hovedindtægt for St. Croix er jo, for at jeg skal nævne det, Udførselstolden paa Sukker, og Størrelsen af denne Toldindtægt beror jo ikke alene paa, hvor meget der avles, paa Kvantiteten af Sukker, men ogsaa paa den Pris, der opnaas derfor; den staar i Forhold til Sukkerprisen foruden til Kvantiteten af Sukkeret, og nu er det jo bekendt, at ikke alene har St. Croix haft flette Høstaar — de ere, haaber jeg, overvundne — men tilige ere Sukkerpriserne faldne i høj Grad og dermed ogsaa Statterne. For St. Thomas og St. Jan er Forholdet det, at medens Indtægterne i det første af de Finansaar, for hvilke Kolonialloven gjaldt, var 211,069 Dollars, var den for det sidste Regnskabsaar sunken til 112,900 Dollars, med andre Ord, Indtægten var sunken med omtrent 100,000 Dollars. Det vil altsaa ikke overraske, at St. Thomas begyndte med ikke at være i Stand til at yde noget Bidrag til den danske Statskasse, og er endt med ikke at kunne gøre Afregning, ikke at kunne betale de Beløb, den kom til at skyldes den danske Statskasse i Mellemregning, i Kontokurant. Disse Mellemregninger med de vestindiske Kolonialkasser ere jo, som det ærede Ting

veed, nu vokse op til ganske overordentlig store Beløb, og jeg ser ikke nogen Mulighed for, at det vil kunne undgaaes, at de ville vokse yderligere, naar man ikke bestemmer sig til at gøre en grundig Forandring i hele Forholdet med Hensyn til Kolonialkassernes finansielle Mellembærende med Statskassen. Det er jo ingenlunde saa, at man ikke har gjort Forsøg paa at komme til en bedre Balance, og det ikke blot derved, at man har søgt at indskrænke Udgifterne, saa vidt muligt — paa St. Thomas ere Udgifterne efterhaanden reducerede, saa vidt jeg erindrer, med omtrent 20,000 Dollars, og videre har man ikke troet at kunne komme for Tiden — men ogsaa ved at fremsætte Lovforslag, som havde til Hensigt at skaffe Verne en gunstigere finansiell Stilling. Allerede i Samlingen 1879—80 blev der af mig fremsat et Lovforslag om Statens Overtagelse af Militærbyrden. Dette Lovforslag indeholdt Bestemmelser om Ordningen af Forholdet med Hensyn til Militæret paa Verne og om, at Udgifterne dertil for Fremtiden skulde bæres af Møderlandet. Det er jo noget, der er sædvanligt, hvor Stater have Kolonier — i alt Fald Tilfældet i Vestindien, at Møderlandet bærer de militære Udgifter. Dette Lovforslag blev vedtaget af Landstinget, men naaede kun til anden Behandling — ikke til tredje — i Folketinget. Forslaget blev gentaget i den følgende Samling 1880—81, og det blev da fremsat i Folketinget, men det kom kun til første Behandling der og blev henvisst til Udvalg, der ikke afgav nogen Betænkning. Derefter blev et lignende Forslag fremsat af mig i Samlingen 1884—85 og blev vedtaget af Landstinget, men den 28de Marts 1885 nægtede Folketinget Forslagets Overgang til anden Behandling. Derefter har der jo ikke været nogen særlig Opfordring for mig til atter at gøre Forsøg paa at bringe en bedre finansiell Stilling til Veje ved at gentage et Forslag som dette. Jeg skal, fordi det yderligere betegner Nedgangen i økonomisk Henseende paa St. Thomas, gøre opmærksom paa, at begge de første Forslag, der bleve fremsatte af mig i 1879—80 og 1880—81, forudsatte — det sidste bestemte det endogsaa udtrykkelig — at St. Thomas vilde have at udrede et Bidrag til Statskassen af 100,000 Kroner,